

V trápeniach s vierou

Povzbudiť veriacich k tomu, aby i napriek zložitým okolnostiam života dôverovali Bohu¹

Zúfalstvo. Stav človeka, ktorý vyčerpал všetky možnosti, aby odvrátil nepriaznivé skutočnosti doliehajúce na jeho život. Hľadal, premýšľal, skúšal, ale výsledok sa nedostavil. Čo ďalej? Mám ešte nejakú nádej? V prísloví sa hovorí: Nádej končí posledná. Ale je to skutočne tak i vtedy, ak stojíme zoči-voči ťažkostiam, ktoré prináša život?

Otec z evanjelia hovorí Ježišovi: „**Učiteľ, priviedol som k tebe svojho syna. Je posadnutý nemým duchom...**“ (Mk 9,17).

Evanjelium predstavilo situáciu, v ktorej sa ocitol zúfalý otec. Možno poviete, veď pomoc nepotreboval otec, ale jeho syn. S tým súhlasím, máte pravdu. Lenže pre Ježiša predmetom záujmu je viac otec posadnutého chlapca, ako samotný chlapec. Len čo Ježiš prichádza k zástupu, v ktorom sú i jeho učeníci, všetok ľud užasol (porov. Mk 9,15). Ježiš sa nepribližuje bez toho, aby to nevzbudilo pozornosť. Na jednej strane máme osoby, ktoré stoja v zdanlivo neriešiteľnom probléme. Dvanásť zistili, že nedokážu uzdraviť chorého chlapca, ktorý je posadnutý „nečistým duchom“ (Mk 9,25). Na druhej strane je Ježiš. Vchádza medzi zástup, aby ich upokojil, a aby predovšetkým zúfalemu otcovi dal odpoveď na jeho prosbu, ktorou naliehavo prosil o pomoc.

Nekonáme niekedy podobne aj my? Obraciame sa na Ježiša, aby vzal problém do svojich rúk. A to až vtedy, keď sa ocitneme na dne. Prečo sa Ježiš pýtal, čo je chlapcovi? Potreboval nejaké informácie? Nie. Tú otázku položil kvôli chlapcovmu otcovi a zástupu ľudí. Môžeme si predstaviť, ako na toho muža vážne hľadá: „Ver mi. Pozri, Boh, ktorý je všemohúci, je uprostred vás.“ Ježiš chcel, aby uvideli, že neprišiel iba konať zázraky a riešiť beznádejné prípady. Jeho poslaním bolo, aby v ňom spoznali Boha, ktorý nezabudol na svoj ľud, stále ho miluje a teraz je mu bližšie, ako kedykoľvek predtým. Pozeráme na Ježiša s takouto vierou? Všetko je možné, ak veríme (porov. Mk 9 23), dokonca aj vtedy, keď o svoju vieru musíme zápasiť. Rovnako, ako Ježiš priviedol chlapcovho otca k vyznaniu viery jeho slovami: „**Verím! Pomôž mojej nevere!**“ (Mk 9,24). Pomôže aj nám. A práve tak, ako chlapcov otec prijal od Ježiša viac ako synovo uzdravenie, aj my dostaneme viac, ako žiadame.

Každý deň prináša množstvo situácií, v ktorých sa od nás žiada, aby sme zaujali postoj. Pre aký sa rozhodneme, to záleží len od nás.

Ježiš, všetkých nás pritiahni k sebe, aby sme si prehĺbili vieru v teba. Amen.

¹ Porov.: KUPČÁK, R. Semestrálna práca z Homiletiky. Spišská Kapitula : 2003.